

затримки рейсів, Регламенту Ради (ЄС) № 2027/97 про відповідальність авіаперевізника у випадку інциденту, із змінами, внесеними Регламентом (ЄС) Європейського Парламенту та Ради № 889/2002, Регламенту (ЄС) № 785/2004 Європейського Парламенту та про вимоги до авіаперевізників та експлуатантів повітряних суден щодо страхування, Монреальської Конвенції про уніфікацію деяких правил міжнародних повітряних перевезень 1999 року, Загальних умов перевезень пасажирів і багажу, встановлених Міжнародною асоціацією повітряного транспорту («General Conditions of Carriage (passenger and baggage)»), резолюцій та рекомендованої практики Міжнародної асоціації повітряного транспорту (ІАТА), стандартів та рекомендованої практики Міжнародної організації цивільної авіації (ІСАО).

Отже, правове забезпечення повітряних перевезень в Україні перебуває на шляху оновлення, поряд з тим особливу увагу слід приділяти усуненню колізій, що виникають у межах національного та міжнародного права у цій царині.

Література

1. Радчук О.П. Окремі питання правового регулювання міжнародних повітряних перевезень. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2018. Вип. 53. Том 1. С. 116-120.

2. Москаленко С.І. Ретроспективний аналіз діяльності цивільної авіації в Україні. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2017. № 1. С. 96-99.

3. Шелудяков Р.С. Правове регулювання повітряних перевезень в Україні: сучасний стан та адаптація до світових стандартів. *Правова держава*. 2017. № 27. С. 103-109.

4. Повітряний кодекс України від 19 трав. 2011 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3393-17> (дата звернення 14.04.2020).

5. Про затвердження Авіаційних правил України «Правила повітряних перевезень та обслуговування пасажирів і багажу»: наказ Державної авіаційної служби України від 26.11.2018 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0141-19> (дата звернення 14.04.2020).

УДК 347.82 (043.2)

Макеев А.О., студент,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Похиленко І.С., к.ю.н., доцент

КЛАСИФІКАЦІЯ, ВИКОРИСТАННЯ ТА СТРУКТУРА ПОВІТРЯНОГО ПРОСТОРУ УКРАЇНИ

Сучасний розвиток транспортних технологій, стрімкий розвиток авіації та збільшення кількості авіаперевезень, поява нових трас та

маршрутів зумовлює збільшення пропускної спроможності аеропортів. У зв'язку з цим виникає необхідність удосконалення структури повітряного простору. Повітряний простір повинен бути структурований таким чином, щоб була наявна його ефективність використання з урахуванням потреб авіапасажирів.

Метою даної роботи є наукове дослідження класифікації, використання та структури повітряного простору України.

Загальні принципи встановлення класифікації повітряного простору наведено в Міжнародних стандартах та Рекомендованій практиці ІКАО, зокрема у додатку 11 «Обслуговування повітряного руху» до Конвенції про цивільну авіацію. Аналіз структурних елементів повітряного простору, технічні специфікації та методи детально описані в документах ЄВРОКОНТРОЛЮ «Керівництво ЄВРОКОНТРОЛЮ з планування повітряного простору», «План ЄВРОКОНТРОЛЮ щодо покращення мережі маршрутів обслуговування повітряного руху» та «Європейська мережа маршрутів обслуговування повітряного руху. Концепція функціонування та розроблені проекти».

Відповідно до Повітряного кодексу України повітряний простір України – це частина повітряної сфери, розташована над суходолом і водною територією України, у тому числі над її територіальними водами (територіальним морем), і обмежена вертикальною поверхнею, що проходить по лінії державного кордону України [1].

Класифікація повітряного простору необхідна для впровадження контролю повітряного руху, який надає деякі форми позитивного впливу на ефективність контролю повітряних суден, що літають у цьому просторі.

Згідно з Авіаційними правилами України «Обслуговування повітряного руху» повітряний простір обслуговування повітряного руху класифікують і позначають латинськими літерами А, В, С, D, Е, F, G. Так, наприклад, у повітряному просторі класу дозволено польоти тільки за правилами польотів за приладами. Усі польоти забезпечуються диспетчерським обслуговуванням та ешелонуються один від одного. А у повітряному просторі класу В дозволено польоти за правилами візуальних польотів. Усі польоти забезпечуються диспетчерським обслуговуванням та ешелонуються один від одного. Класифікація повітряного простору ОПР, обслуговування, що надається, та умови виконання польотів зазначено в додатку 3 до цих Авіаційних правил [2].

Структура повітряного простору визначається на підставі обґрунтованих потреб використання такого повітряного простору відповідно до вимог цього Положення, класифікації повітряного простору обслуговування повітряного руху, стандартів та рекомендованої практики Міжнародної організації цивільної авіації, документів Європейської організації з безпеки аеронавігації і з урахуванням законодавства Європейського Союзу щодо проектування частин структури повітряного

простору та охорони навколишнього природного середовища та затверджується Державіаслужбою у порядку, визначеному Повітряним кодексом України. Повітряний простір поділяється на верхній повітряний простір та нижній повітряний простір. У повітряному просторі може встановлюватися верхній район польотної інформації. Повітряний простір структурно складається з районів, зон та маршрутів, призначених для провадження діяльності з використання повітряного простору. Для кожної частини повітряного простору України визначається період її використання. Дозвіл на використання повітряного простору України та умови його використання надаються органами об'єднаної цивільно-військової системи організації повітряного руху на підставі заявки на використання повітряного простору, крім випадків, передбачених Повітряним кодексом України [3].

Отже, в умовах бурхливого рівня розвитку повітряного руху постає необхідність в удосконаленні структурування та використання повітряного простору з метою досягнення безпеки польотів. Впровадження нових міжнародних стандартів повітряного руху потребує вдосконалення структури повітряного простору для покращення ефективності діяльності авіаційної галузі. Інтеграція України до європейської аеронавігаційної системи вимагає впровадження новацій, у тому числі й застосування удосконаленої класифікації та структури повітряного простору в європейському регіоні. Це дасть змогу підвищити рівень безпеки польотів та збільшити ефективність обслуговування повітряного руху.

Література

1. Повітряний кодекс України від 19 трав. 2011 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3393-17> (дата звернення: 17.04.2020).
2. Про затвердження Авіаційних правил України «Обслуговування повітряного руху»: наказ Державної Авіаційної служби України від 16 квіт. 2019 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0727-19> (дата звернення: 17.04.2020).
3. Про затвердження Положення про використання повітряного простору України: постанова Кабінету Міністрів України від 06 груд. 2017 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/954-2017> (дата звернення: 17.04.2020).